

Súd: Okresný súd Ružomberok
Spisová značka: 9C/159/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5913209691
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 01. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Topoľančík
ECLI: ECLI:SK:OSRK:2014:5913209691.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Ružomberok samosudcom JUDr. Vladimírom Topoľančíkom v právnej veci navrhovateľa: CETELEM SLOVENSKO a.s., so sídlom Panenská č. 7, 812 36 Bratislava, IČO: 35 787 783, právne zastúpeného: Advokátska kancelária JUDr. Marek Czompoly s.r.o., so sídlom Ventúrska č. 16, 811 01 Bratislava, proti odporcovi: D. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. O. č. XXX, XXX XX O. O., okres Z., štátny občan SR, v konaní o zaplatenie sumy 50,77 eur s prísl., takto

rozhodol:

Súd návrh v celom rozsahu zamietla.

Odporcovi sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 29.11.2013 sa navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu domáhal, aby súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 50,77 eur spolu s úrokmi z dlžnej úverovej istiny vo výške 39 % ročne zo sumy 45,83 eur od 16.08.2012 až do zaplatenia a úrokmi z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 50,07 eur od 16.08.2012 až do zaplatenia, a súčasne nahradil navrhovateľovi trovy konania vrátane trov právneho zastúpenia. Po skutkovej a právnej stránke navrhovateľ návrh na začatie konania odôvodnil tým, že dňa 15.07.2011 uzatvoril v právnom postavení veriteľa s odporcom v právnom postavení dlžníka Zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z., predmetom ktorej bol záväzok navrhovateľa poskytnúť odporcovi viazaný spotrebiteľský úver vo výške 146,03 eur na financovanie kúpy spotrebného tovaru u predajcu uvedeného v úverovej zmluve, a súčasne záväzok odporcu vrátiť poskytnutý úver spolu s dohodnutými úrokmi a poplatkami vo forme 12-tich mesačných splátok vo výške 15,39 eur so splatnosťou prvej splátky dňa 15.08.2011. V zmysle bodu 1.4 časti 1 predmetnej úverovej zmluvy odporca súhlasil s tým, aby navrhovateľ poukázal peňažné prostriedky z úveru priamo predajcovi, ktorý odporcovi predal tovar popísaný v základných podmienkach úverovej zmluvy. Na základe predmetného ustanovenia navrhovateľ poskytol odporcovi úver tak, že uhradil požadované peňažné prostriedky na účet predajcu. Podľa bodu 2.1 časti 3 Úverovej zmluvy sa odporca zaviazal riadne a včas splácať poskytnutý úver, a to formou dohodnutých pravidelných mesačných splátok s tým, že navrhovateľ splátku použije na úhradu dohodnutých úrokov, poplatkov stanovených v úverovej zmluve, prípadne v aktuálnom sadzobníku poplatkov navrhovateľa, vrátane čiastky určenej na úhradu poistného pokiaľ by bol odporca poistený v príslušnej časti úverovej istiny. Pri výpočte úrokov z úveru vychádzal navrhovateľ z roku s 365-mi dňami (v prípade prestupného roku s 366-mi dňami), a zo skutočného počtu dní. Odporca si svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas neplnil, a napriek zmluvne dohodnutým splátkam poskytnutého úveru uhradil navrhovateľovi len časť dlžnej sumy, a to sumu vo výške 168,51 eur. Na predžalobné výzvy navrhovateľa odporca nereagoval. Dňa 15.08.2012 nastala zročnosť poslednej dohodnutej splátky, čím sa fakticky stal splatný celý dlh odporcu, keďže ostatné splátky už boli zročné skôr. Z uvedeného dôvodu má odporca voči navrhovateľovi neuhradené záväzky po lehote splatnosti v celkovej výške 50,77 eur,

príčom táto suma pozostáva zo sumy 45,83 eur titulom zvyšku dlžnej úverovej istiny, zo sumy 2,74 eur titulom dlžných úrokov z úveru, zo sumy 11,50 eur titulom dlžného poistného z úveru a zo sumy 0,70 eur titulom nákladov spojených s uplatnením pohľadávky.

Odporca sa k návrhu na začatie konania nevyjadril.

V zmysle § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, (ďalej len „O.s.p.“) súd vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti navrhovateľa a právneho zástupcu navrhovateľa, ktorí mali doručenie predvolania na pojednávanie riadne a včas vykázané, pričom právny zástupca navrhovateľa tak svoju, ako aj navrhovateľovu neúčast' na pojednávaní ospravedlnil, pričom súhlasil s prejednaním veci bez ich prítomnosti, ako aj v neprítomnosti odporcu, ktorý mal doručenie predvolania na pojednávanie riadne a včas vykázané a svoju neprítomnosť na pojednávaní neospravedlnil.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi založenými v súdnom spise, a to fotokópiou Zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb zo dňa 15.07.2011, fotokópiou predžalobnej upomienky zo dňa 08.01.2013 spolu s fotokópiou dokladu preukazujúceho doručenie predmetnej zásielky, ako aj výpisom z úverového účtu odporcu vedeného u navrhovateľa, a v neposlednom rade potvrdením o úhradách odporcu v prospech navrhovateľa, pričom zistil a ustálil nasledovný skutkový a právny stav veci:

dňa 15.07.2011 uzatvoril navrhovateľ v právnom postavení veriteľa s odporcom v právnom postavení dlžníka zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej navrhovateľ poskytol odporcovi za účelom financovania nákupu tovaru zo strany odporcu spotrebiteľský úver vo výške 146,03 eur (cena kupovaného tovaru má výšku 176,03 eur, pričom odporca priamou platbou predajcovi zaplatil sumu 30,-eur), ktorý sa odporca zaviazal navrhovateľovi vrátiť v pravidelných 12-tich mesačných splátkach so splatnosťou vždy 15-ho dňa v mesiaci vo výške jednej splátky 15,39 eur s tým, že splatnosť prvej mesačnej splátky nastala dňa 15.08.2011 a konečná splatnosť predmetného úveru bola dojednaná na 15.07.2012. V predmetnej zmluve sa navrhovateľ s odporcom súčasne dohodli na úrokovej sadzbe za poskytnutý úver vo výške 39 % ročne, pričom RPMN predstavovala výšku 46,79 %, pri priemernej RPMN 42,17 %. Navrhovateľ sa s odporcom taktiež dohodli na poistení predmetného úveru pri poplatku za poistenie vo výške 3,33 %. Odporca uhradil navrhovateľovi titulom splátok predmetného úveru celkovo 9 splátok po 15,39 eur, a to dňa 16.09.2011, 19.10.2011, 15.11.2011, 19.12.2011, 18.01.2012, 17.02.2012, 16.03.2012, 04.05.2012 a 17.05.2012 a následne dňa 23.07.2013 zaplatil navrhovateľovi sumu 20,-eur a dňa 21.08.2013 sumu 10,-eur. Odporca teda zaplatil titulom predmetného úveru navrhovateľovi celkovo sumu 168,51 eur, ktorá predstavuje súčet všetkých vykonaných úhrad zo strany odporcu.

Podľa § 488 Občianskeho zákonníka, záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

Podľa § 489 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa § 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka, touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy: zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení vecí (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 324 ods. 1 Obchodného zákonníka, záväzok zanikne, ak sa veriteľovi splní včas a riadne.

Podľa § 340 ods. 1 Obchodného zákonníka, dlžník je povinný záväzok splniť v čase určenom v zmluve.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobia prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

S poukazom na vyššie uvedené skutkové zistenia súd dospel k záveru, že predmetná zmluva o úvere je zmluvou uzavretou podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z., pričom podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu, ktorá je svojím charakterom typovou zmluvou na predtlačnom formulári obsahujúcou zmluvné podmienky, ktorých obsah odporca ako spotrebiteľ nemohol pri jej uzatvorení ovplyvniť. Na predmetný zmluvný vzťah je preto potrebné aplikovať všetky ustanovenia právnych predpisov obsahujúcich ochranu spotrebiteľa. Uvedený záver možno jednoznačne vyvodiť z účelu a poslania tzv. spotrebiteľského práva, ktoré je založené na základnom postuláte, podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitá vo fakticky nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza k vzniku zmluvných vzťahov medzi týmito subjektmi, ako aj s ohľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť, lepšiu znalosť práva a lepšiu dostupnosť právnych služieb na strane dodávateľa. V neposlednom rade je nerovné postavenie medzi týmito subjektmi dané aj možnosťou dodávateľa stanovovať zmluvné podmienky jednostranne, cestou formulárových zmlúv. Keď potom v súdnej veci odporca ako spotrebiteľ prijal od navrhovateľa ako dodávateľa (subjektu profesionálne pôsobiaceho na finančnom trhu) na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere finančnú službu, vznikol medzi nimi právny vzťah podliehajúci ochrane tzv. spotrebiteľského práva, a to bez ohľadu na skutočnosť, že predmetná zmluva je zmluvou o úvere, ktorá

je podľa § 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka tzv. absolútnym obchodom. S poukazom na zistený skutkový stav dospel súd k záveru, že uzavretím predmetnej úverovej zmluvy sa odporca ako spotrebiteľ v porovnaní s navrhovateľom ako dodávateľom ocitol v znevýhodnenom postavení, ktoré ho viedlo k pristúpeniu na podmienky pripravené vopred navrhovateľom bez toho, aby odporca mohol nejakým spôsobom ovplyvniť obsah týchto zmluvných podmienok. V rámci možností preskúmania obsahu predmetnej úverovej zmluvy z hľadiska spotrebiteľského práva zo strany súdu, sa súd v prvom rade zaoberal samotnou možnosťou preskúmania zmluvnej podmienky vo výške zmluvných úrokov, ktorá je síce individuálne dohodnutým zmluvným dojednaním, avšak jedná sa o zmluvnú podmienku prezumovanú § 53 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka, týkajúcu sa hlavného predmetu plnenia (dojednaná výška zmluvného úroku - poskytnutý úver), ktorá je jasne, určito a zrozumiteľne v zmluve vyjadrená. Znenie § 53 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka (obsahujúce vyššie vymedzený výpočet zmluvných podmienok, ktoré nie sú neprijateľnými podmienkami), je však podľa názoru súdu potrebné vykladať v spojení s § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ktoré je vo vzťahu k §-u 53 ods. 1 druhá veta ustanovením špeciálnym, a ktoré obsahuje zákonný limit odplaty pri spotrebiteľských zmluvách, ktorých predmetom je poskytnutie finančných prostriedkov s tým, že táto odplata nesmie prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery. Z uvedeného potom vyplýva, že súd je oprávnený skúmať neprijateľnosť zmluvnej podmienky týkajúcej sa výšky úroku (odplaty) za poskytnutý úver, bez ohľadu na to, že sa jedná o dojednanie prezumované § 53 ods. 1 veta druhá Občianskeho zákonníka. S poukazom na uvedené, súd potom podrobil kontrole navrhovateľom uplatnený zmluvný úrok vo výške 39 % ročne, keď s poukazom na § 53 ods. 1 a 3 Občianskeho zákonníka dospel k záveru, že dohoda o výške predmetného zmluvného úroku nie je individuálne dojednaná zmluvná podmienka. Uplatnený úrok vo výške 39 % ročne dohodnutý v úverovej zmluve (v návrhu na začatie konania uplatnený ku dňu 15.08.2012 v kapitalizovanej výške 2,74 eur a v nasledujúcom období zo sumy 45,83 eur od 16.08.2012 až do zaplatenia) je podľa názoru súdu v rozpore s ustanovením § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka a to s poukazom na neprimerane vysokú výšku takto dojednaného zmluvného úroku z úveru. Zo súhrnných informácií o priemerných úrokových mierach z úverov poskytovaných v eurách v období uzavretia predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere zverejnených na www.nbs.sk <<http://www.nbs.sk>> mal súd preukázanú výšku priemerných úrokových sadzieb za spotrebiteľské a ostatné úvery poskytnuté domácnostiam, ktoré predstavovali pri úveroch do jedného roka v júli 2011 výšku 13,53 % ročne z čoho vyplýva, že navrhovateľ si v súdnej veci uplatňuje zmluvné úroky vo výške takmer 3-krát vyššej (ak by súd vychádzal z porovnania z úvermi poskytovanými domácnostiam s dobou vrátenia do jedného roka) ako boli priemerné úrokové sadzby pri spotrebiteľských úveroch poskytovaných domácnostiam zo strany bánk v rozhodnom období. Uvedené zmluvné dojednanie o zmluvných úrokoch rozhodne podstatne prevyšuje odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery a teda je v rozpore s § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, keď súdu je síce zrejmé, že navrhovateľ pôsobí ako finančná inštitúcia na trhu nebankového sektoru, s čím sú spojené vyššie riziká s menej náročným zabezpečovaním úverov, avšak podľa názoru súdu nemôžu byť tieto riziká premietnuté do takmer 3-násobnej výšky dohodnutých úrokov oproti úrokom stanovenými bankami. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na závery aktuálnej judikatúry slovenských súdov, ktoré dospeli k rovnakému právnomu záveru už v prípade, keď úroky za poskytnuté úvery prevyšovali úvery poskytované bankami „iba“ 1,5 násobne (napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 6 Co/138/2012 zo dňa 07.05.2013). Na základe uvedeného súd potom v celom rozsahu zamietol návrh na začatie konania, keď súčet splátok zaplatených odporcom navrhovateľovi prevyšuje výšku úverovej istiny, ktorú poskytol navrhovateľ odporcovi na základe predmetnej úverovej zmluvy, ako aj výšku dojednaného poistného. S poukazom na vyššie uvedené súd poukazuje na to, že pokiaľ sa navrhovateľ domáhal zaplatenia dojednaných zmluvných úrokov vo výške 39 % ročne, súd nebol oprávnený moderovať takto dojednanú neprimeranú výšku zmluvných úrokov.

O trovách konania súd rozhodol s poukazom na § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že odporcovi, ktorý mal vo veci plný úspech náhradu trov konania nepriznal, nakoľko si náhradu trov konania neuplatnil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline, písomne, v troch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 OSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 OSP odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 OSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.